

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14443/2025
14.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Ирене Вуковић, Драгане Маринковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Коцић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Нови Аутопревоз Врњачка Бања“ из Врњачке Бање, чији је пуномоћник Александра Младеновић, адвокат из ..., ради утврђења повреде права личности, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 554/25 од 03.06.2025. године, у седници одржаној 14.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 554/25 од 03.06.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 554/25 од 03.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 554/25 од 03.06.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Краљеву П 22/23 од 04.12.2024. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се утврди да је тужени радњом обраде података о личности – откривање преносом података о личности, без обавештења и сагласности тужиоца уступио податке, име и презиме, место пребивалишта, јединствени матични број грађана и регистарске ознаке возила чији је тужилац власник, чиме је повредио право личности тужиоца – право на информисање из члана 21. и 24. Закона о заштити података о личности и тужилац обавезан да туженом накнади парничне трошкове од 270.000,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда заснована је на утврђењу да је тужено јавно комунално предузеће, ради наплате од тужиоца услуге паркирања, уступио своје потраживање привредном друштву, а да је о преносу потраживања тужилац благовремено обавештен на адреси, на коју му је потом достављено и решење о извршењу. Побијана одлука о захтеву за утврђење повреде права личности радњом уступања података о личности у складу је са правним ставом Врховног суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 02.07.2024. године, према ком јавно комунално предузеће које је законито вршило обраду података о личности физичког лица на које се подаци односе, није повредило његово право личности у ситуацији када га је обавестило (опоменом) да ће ти подаци бити уступљени Агенцији за наплату потраживања у исту сврху као она за коју су прикупљени – ради наплате потраживања.

Институт посебне ревизије резервисан је за питања правилне примене материјалног права, па се због битне повреде одредаба парничног поступка која се наводи као ревизијски разлог, односно неправилно утврђених чињеница на које се ревизијом указује, не може ценити постојање услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. ЗПП, ревизија је увек дозвољена ако је то посебним законом прописано (став 2. тачка 1.), а није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (став 3.).

Према члану 84. став 1. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“ бр. 87/18), лице на које се подаци односе има право на судску заштиту ако сматра да му је, супротно овом закону, од стране руковоца или обрађивача, радњом обраде његових података о личности повређено право прописано овим законом. Подношење тужбе суду не утиче на право овог лица да покрене друге поступка управне или судске заштите. Ставовима 2. и 3. тог члана закона, предвиђене су врсте тужби које лице из става 1. може поднети, па је тако ставом 2. предвиђено шест врста тужби за чинидбу, а ставом 3. да се тужбом из става 1. може захтевати утврђење да је одлука која се односи на тужиоца донета супротно члановима 38. и 39. тог закона. По ставу 5. тог члана закона, ревизија је увек допуштена против правноснажних одлука донетих по тужбама из ставова 2. и 3., а по ставу 6. у поступку судске заштите

примењују се одредбе закона којим се уређује парнични поступак, ако овим законом није другачије одређено.

У конкретном случају, тужилац није поднео тужбу којом захтева судску заштиту у смислу члана 84. став 2. и 3. Закона о заштити права личности, већ је правноснажна пресуда донета по тужби за утврђење повреде права у складу став 1. тог члана закона, која је поднета 12.06.2023. године. Тужбом је наведено да је вредност предмета спора непроцењива, суд у току поступка није утврдио вредност предмета спора, па је за оцену дозвољености ревизије у смислу чланова 28. став 1. и 33. ЗПП меродавна вредност према којој је одређена висина обавезе плаћања судске таксе. Суд је одредио судску таксу на тужбу и пресуду по 1.900,00 динара, који износи се по тарифним бројевима 1. и 2. Таксене тарифе Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр. 28/94 ... 95/18) наплаћају за вредност предмета спора до 10.000,00 динара.

Пошто ревизија у предметном спору није дозвољена ни по одредбама посебног, ни по одредбама општег закона, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**